

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КЪНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ Ш. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V.

Овај листъ излази на табакѣ Вторникомъ и Петкомъ. Цѣна му е за три мѣсеца 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врте 5 крајц. за трипутъ.

№ 30.

РУКОПИСИ ПРОТЕ ПАТИС НЕНАДОВИЊА.

(продужено)

Опѣтъ видинска войска пође на Београдъ, една удари на Пожаревацъ, а друга на Ћуприю и Паланку, узму Ћуприю гди е био Тосунъ-ага предводитѣль. На Пожаревцу потуче се пашина и србска войска съ видинліяма, но видинліе и ту обвладаю и продру хитно на Београдъ и београдску варошь освое. (Предъ србскомъ войскомъ био е поглаваръ на Пожаревцу некій изъ Смедерева што се звао Арамбашинъ Станко, онъ е био са Србима противъ видинлія, али га Турцы на превари убию у Смедереву.) Везиръ се затвори у београдскомъ граду. Међутимъ мой отаць скупіо е био войску у манастиру Грабовцу и чуе да су видинліе Варошь београдску освоеле. Онъ (Алекса), Бирчанинъ и Никола Грбовићъ сѣдну на Палежу у лађу и дођу везиру у долній градъ. Запыта везиръ: Камо войска? Кажу му они да е сва войска готова у Грабовцу, но немогу ући у градъ, еръ су видинліе капіе затворили. Везиръ рекне: остани ты овде Алекса, а Бирчанинъ и Грбовићъ некъ иду и нека войску у лађама доведу. Оде Бирчанинъ и Грбовићъ у Грабовацъ, узму войску, на Палежу сѣдну у лађе и ноћу дођу на Су-капію у долній градъ. Кадъ се мало поодморе, разреде се: спаіе на видинъ капію, везирова тевабія на стамболь-капію, мой отаць съ вадльвскомъ войскомъ на капію уза Саву (онда ніе было покрай Саве кућа) и у еданъ ма юрише и видинліе истераю изъ вароши. Еданъ само бимбаша видинскій затвори се у цркву и туче се изъ цркве, а Срби наши обколе га. Кнезь Илія Бирчанинъ узме едно одъленіе войске и терао е видинліе до Смедерева, гди се затворе у смедеревскій градъ, куда везиръ пошлѣ топове те ій и одатле истераю, и отераю до Видина. Мой отаць остане съ войскомъ у долнімъ граду кодъ везира, и што ніе могло войске стати у најгорнио касарну, паша даде треску, те око касарне направе колебе. Везиръ даде войсцъ ракіе и вина на нашъ божићъ и наша войска играюћи и певаюћи запали оне колебе одъ треске поредъ касарне, и изъ те ватре пукне една пушка и убіе некога Алексицу изъ Јошеве. Петъ дана по Божићу дођемъ и я ту и

донесемъ мойъ отцу кошулъ и друге потребе; нађемъ могъ отца у соби на су-капіи, ту самъ видіо преко стотине глава видински турака, кое су одсѣчене и предъ везировимъ конакомъ стояле, и то е првый путь што самъ мртву одсѣчену главу видіо. — Оная бимбаша што се у цркву био съ друштомъ затворио и изъ цркве тучао, ніе се везиру хтео предати, него преда се мойъ отцу и побратими га. (Овај истый бимбаша у почетку Карађорђевога рата, 1804. године Мая мѣсеца застао се био съ войскомъ у Пожаревцу, гдѣ га мой стриць Яновъ и Карађорђе обколе; и кадъ се тай бимбаша и ту преда, рекне Якову: „Чуешъ Якове, твой ме братъ Алекса у Београду изъ цркве предавао, а ты садъ овде, одсадъ гди чуемъ да има вашъ сой, нећу на ту кавгу ићи.) Я самъ свуда по граду ишао съ булюбашама мога отца, ишао самъ съ отцемъ и везиру. Наша войска готово сасвямъ е у граду владала и савъ градъ био е готово као оплячканъ, ни на топу, ни на пендерима нигди ни найманъ гвоздене чивіе нема, све су то браћа поскидали и почупали, на по коморціама кући послали, то све види паша, али нема кудъ. Та е наша войска одъ пре нашегъ божићинъга поста съ моимъ отцемъ у Београду стаала и градъ чувала до наши ускршињи поста, докъ се Бирчанинъ съ другомъ войскомъ одъ Видина вратио пакъ су онда кућама сви дошли.

Међу тимъ кнезь Петаръ изъ Ћуприје и Стеванъ Яковльвићъ покупе Србе, ударе на Ћуприю и после знатие битке истераю Тосун-агу и освое Ћуприю и турску войску у Видинъ отераю. Године 1794. у Вадльву быаше Муселимъ Асан-ага изъ Сребрнице, и хоѣше народъ да глоби, но мой отаць стане му на путь и недаде, зато се и заваде. Асан-ага нађе четири турчина, обрекне имъ дати новаца, да убию могъ отца, а онъ оде у Сребрницу да се прв томъ убиству ненаѣе. Мой отаць дође у Вадльво башъ на нашу чисту среду 1794. године, она четири Турчина оду и засѣдну сать одъ Вадльва у шуму край пута, коимъ се онъ мора вратити. Едноме рекну: удри ты кнежева азнадара Живка, а насъ ћемо тројица кнеза. Кадъ мой отаць наѣе покрай засѣде, онај еданъ Турчинъ опали и Живка убіе, но они други промаше могъ отца и незгоде га, већ побегну у потокъ пакъ у Вадльво. Кадъ мой отаць дође кући сазове кметове и каже

имъ: браћо, метите другога кнеза, а више нећу, видите сами да су Турци наумили мене убити. Пуцаше на мене еданпутъ, Богъ ме сачува, садъ ово другић путъ, и момка ми убише, а мене Богъ и опетъ сачува, трећий путъ они ће другоачије радити. (Првѣй путъ кадъ су Турцы на могъ отца пуцали а самъ быо јошть у Срему у школи. То е было око 1790. или 1791. год. овако: Некѣй Турчинъ мустай бегъ Јаћъ омрзнуо е на могъ отца што е онъ быо немачкѣй офицеръ и што е по кнежини узъ пркосъ Турцима носіо офицерску качкету са златнымъ ширитомъ. Јаћъ у средъ Вальва рекне момъ отцу: „одиде Алекса да ти нешто кажемъ!“ Онъ му се прикучи као познанику, а Турчинъ исподъ скута опали пиштольмъ и рани га преко ребра, и кошулю му запали. Турчинъ е имао спремна коня и побегне у Босну). Затимъ после многогъ разговора метну Митра Калабу за кнеза, дође Асан-ага изъ Сребрнице и кадъ види да не кнезь погинуо и да ће се њгово коварство одкрити, а онъ повата оне Турке и у Вальву ій подави да га небы изказали. Новый кнезь Калаба предузме вилаетске послове, али не быо вешть съ Турцима поступати, за ползу сиротинъ. Кадъ дође по обичаю у Вальво Муселиму, да пушта оне, коє Турци као криве позатвараю, и кадъ му Муселимъ по обичаю, рекне: „Кнеже има твой еданъ у апсу, но пусти га, али а ођу богме сто гроша глобе — а Калаба на то е обично одговарао:“ Ага, лепо се дрво на поле цепа,“ на то е Муселимъ пристаю, говорећи: „Е, кнеже за твой атаръ донеси педесетъ гроша, па да пуштимъ кривца“, и тако колико годъ Муселимъ заште, а кнезь Калаба опетъ: „лепо се дрво на поле цепа“. Тако е радіо и за мале и за велике глобе, и свагда е половину попуштао. У томе су мой отаць, докъ е кнезовао и Бирчанинъ Илія сасвимъ другчије радили. Виде то кметови, да Калаба ни найманъ не вешть народнымъ пословима и да онъ са своимъ: „лепо се дрво на поле цепа“ неможе да заклучи народъ одъ велике глобе: зато еданпутъ кодъ наше цркве у Бранковици начине скупштину, дозову мога отца и кажу му: Оћемо да опетъ будешъ нашъ кнезь.“ Онъ се изговарао да неможе, и да не право да погине одъ Турака на правди“, онда гранне сва скупштина више одъ хиляду людѣй: „ако ти буде сућено, а ты погину као кнезь“, пакъ сцепаше га и дигоше на руке. Я самъ быо подаљ одъ те скупштине, и кадъ чуемъ на еданпутъ ту вику и видимъ оно комешанъ међу людима, помислимъ да га убише, но кадъ дотрчимъ ближе, чуемъ ди сви вичу срећно, срећно, Алекса е опетъ кнезь, и одредише му више момака да води са собомъ. Мой отаць, договори се са Бирчаниномъ и почну јошть оштрѣе кнезовати и народъ одъ сваке глобе и неправде турске закланяти.

Кадъ везиръ у Београду дочуе, да е то масло Муселина Асан-ага было, што су они Турци хтели могъ отца да убию, пошлѣ Бумбашера у Вальво по Асан-агу да га у Београдъ дотера. Асан-ага се уплаши страшно, побратими могъ отца и рекне му: да си ми по Богу братъ Алекса, што ћу и кудъ ћу садъ? Мой отаць за атеръ Хаѣи-бега, рекне му; айде у Любинић на конакъ, па ћу а наредити, теби башка, а Бумбашеру башка конакъ, па оданде бежи у Босну. И тако Асан-ага кои е после паша постао, у Босну побегне. Садъ веће виде видински

Турци, како се Срби савединише съ пашомъ, да немогу силомъ ништа успѣти, зато обрате се на везира Хаѣи-Муста-пашу, и они и Пазманѣя съ молбомъ, да ій пусти у Београду живити мирно у своимъ кућама. У томе се Хаѣи-Муста-паша грдно превари, и пусти ій те дођу у Београдъ, гдѣ су неко време мирно и покорно сѣдили, а неки су и службе добыли; ербо су врстни и удворице были. Но после неки година рекну они Хаѣи-Муста-паша: мы знамо да си ти цару вѣранъ, а и мы смо теби вѣрни, дай ти твога сына, нека накупи войске, а мы ћемо сви ићи, мы смо были толико година у Видину, и знамо како се лако узети може, мы ћемо га узети и твоє сыну предати, а съ тиме ты ћешъ цару услугу учинити, да и тебе и насъ царъ болъ помилуе. И ту се Хаѣи-Муста-паша јошъ већма превари, пошлѣ свога сына доле да купи войску. Кадъ се везировъ сынъ Дервиш-бегъ поудали, ове ти београдѣе оду кодъ паше, узму изунъ да и они иду њговомъ сыну у войску, и онъ имъ повѣруе. Они се спреме и оду до Болеча, пакъ онда се поврате натрагъ. (Ово самъ слушао, кадъ моме отцу некѣй Муя Алайбегъ у Уровцима казуе о томе овако: кадъ се — вели — вратимо изъ Болеча, а мы одъ батал-ѣаміе натоваримо по мало сена на конѣ, покрѣмо одозго съ поковцима, да се чине товари, свежемо на првога коня звонце и водили смо конѣ до стамбол-капіе. На стамбол-капіи повиче стража: тко сте? на коє одговоримо, мы смо кириѣе, отворте капію. Како се капія отвори, баѣимо сено съ коня, сцепамо оружје, а они кои су съ нама у вароши у договору были, дочекаю насъ спремни, и освоимо сву београдску варошь. А Хаѣи Муста-паша тукао е изъ града топовима.)

Тако после некогъ времена пође оздо Хаѣи Муста-пашинъ сынъ съ войскомъ, а тако исто и мой отаць крєне войску съ ове стране, а други кнезови съ други страна. Садъ се ови яничари у тесно нађу, докъ еданъ цинѣаринъ каже имъ лагумъ, куда се провела вода у горный градъ, те ти они крозь онај лагумъ све побушелке до у горный градъ, а близу ѣаміе имаду одъ лагума врата, све како кои изађе, валяюби се уђе у ѣамію, а кадъ се напуни ѣамія, а они проспуну пушке у пашине сарае, капію отворе и тако Хаѣи-Муста-пашу жива увате, и кажу му: „Мы знамо да твой сынъ иде оздо съ войскомъ одъ Видина, а Алекса озго одъ Вальва, и други кнезови съ други страна, но садъ шалѣи кнѣиге и твоє турке, нека се войске одма враћаю, или ћемо те садъ одма убити“ — — и тако ти сиромма Хаѣи Муста-паша пошлѣ, те наше войске а и свогъ сына съ войскомъ натрагъ врати. Садъ четѣри даіе Мемедъ Фочићъ, Мула Јосупъ, Кучукъ Алія и Аган-лія постану, и преко везира почну владати, и што годе они напишу и заповеде то е везиръ Хаѣи-Муста-паша своимъ муромъ морао потврдити. (О томе самъ видіо тако написато у едной кнѣиги Хећимъ-Томе, кои е онда у Београду сєдіо, и ту стои забележено, да е Хаѣи-Муста-пашинъ сынъ 1801. год. отишао, и да су яничари воде-нимъ лагумомъ у градъ ушли, и како су се утемельили убили су пашу. Кнезови и паша тукли су се съ яничарима одъ 1795. год. — У манастиру Боговађи, у едной кнѣизи стои овако написато: „Лѣта 1801. Јануарія 26. у-дави београдскѣй паша владѣку Методія, за њгово не-

строєніе и незаконіе, уподоби се Фокія мучителю царю греческому. Того време не бысть междусобна брань (рать). Турци видинліе своему царю непокорни. И много бысть междусобно крвопролитіе помежду ихъ. И бысть скупо жито: пшеница 100 ока 18 гроша, а кукурузъ 10 гроша. То време бысть лепа зима. Ово собственною рукою подписа Хади-Рувимъ. —) Нѣи четворица подѣле савъ пашалукъ, свакомъ по три нахіе, они пакъ сва седа у нахіи, поделе своимъ момцима, кои су се звали мале аге. О томе, како е Београдъ узетъ слушао самъ гдѣ Муя Уровачкій бегъ прича момъ отцу. После години или две тай истый Муя рече момъ отцу: „видишь кнеже ова четири пса у Београду (т. е. четири даіе) шта раде одъ рае и одъ поштены Турака! Я самъ првый крозь рупу у градъ ушао, пакъ сада да смеду узели бы одъ мене и ово село (Уровце) и себи присвоили, но и у мене е іоште оштаръ кременъ. Я ти кажемъ, ово дуго нѣима быти неће, я ћу да идемъ на ђабу, но ніе съ тога, што ми е ђаба мила, но само да се уклонимъ, да са пси-ма и я неизгоримъ. Него ти кнеже послушай мене, доведи кнегиню и оно мало дете (покойный Сима баше малень) пакъ да я тебе и све што е твое у нѣмачку претуримъ, те живи іоште кою годину у миру. А знай добро, ако я одъ ђабе доћемъ живъ, тебе нећу жива наћи, а ако и недоћемъ они ће тебе посѣћи“ — — Мой отаць каже: „А кудъ, Бегъ, да я побегнемъ у нѣмачку; они ће рећи, оде Алекса да крене противу насъ Немце, да воюе на насъ, пакъ ће други кнезови и сиротина съ мене страдати; но гди самъ се родію, ту ћу да живимъ, па што ми Богъ да.“ На то му Алай-бегъ рече: „Я самъ ти казао, и съ мое душе скидамъ, а доста смо леба и соли заедно поели!“ (Башъ самъ ово све слушао, кадъ мене отцу говори).

Садъ оне четири даіе изкупе кнезове (пошто су Београдъ яничари освоили) 1799. год. и дозову могъ отца и кажу му: „Алекса, већъ се мы съ царемъ завадисмо, него смо начинили еданъ мизаръ (прошеніе) да цару пошлѣмо, него да и вы ваше мурове ударите, да бы се мы оправдали. „Добро аге — одговори мой отаць, да се съ кнезовима договоримо. На то они видну:“ нема ту одъ договора ништа, него сви редомъ морате ударити мурове! Иди га садъ реци нећемо, предъ онака четири лава, кои су и свога везира притеснили. Они су прошеніе начинили, као одъ стране кнезова и рае, и везира кодъ цара туже, да е онъ быо глобаръ и зулумѣаръ, да е пола рае у нѣмачку побегло одъ нѣгове глобе, и да ніе яничарски ага сиротиня небы ни вола имала, на чему бы орали и лебомъ се ранили, нитъ бы се имало одкудъ цару арачь давати, нити зашто соли купити, но све яничарске аге, даю и сиротиню помажу и проче и проче. Кнезови нису имали кудъ, него поударяю прсте, Богъ зна колико людій на то прошеніе и они подпишу, само да се курталишу. Садъ веће оне четири даіе почну ратъ да живе, свакій е оне свое три нахіе, кое су му на део дошле, управляю и све приходе себи купію, а цару ништа, но само што су яничар-аги и другимъ капиціяма своимъ и великашима у Цариграду мито шилляли, да їй кодъ цара бране. Даіе отворише оловскій майданъ у Дренаићу вальвске нахіе подъ Медведникомъ, и све е мой отаць одъ наше куће на колима у Београдъ олово спре-

мао, но ипакъ су кумпаніяма, што су олово копали, плаћали сваку оку по 20 пара.

(продуженіе слѣдуе.)

И Р В И Ц Е.

— (Досадашнїи трактати и заключеня мира између Русіе и Француске.)

31. Окт. 1629. године заключи Француска са царемъ рускимъ Михаилъ Феодоровићемъ саюзъ и уговоре трговачке.

23. Юлія 1717. год. заключе опетъ саюзъ међу собомъ у Амстердаму. Године 1738. приступи Русія заключеномъ у Бечу миру између Француске и Аустріе.

23. Февр. 1759. год. Русія приступи Верзальскимъ уговорима кои су 18. Дек. 1758. год. заключени.

26. Февр. 1759. приступи Русія уговорима, кои су између Француске и Данске заключени.

25. Юнія 1807. подпише Русія Тилзитскій миръ.

18. Мая 1814. буде подписанъ миръ у Паризу.

22. Мая 1815. быо е бечкїй конгресъ. Уговоръ се учини између Русіе, Аустріе, Енглеске, Прайске и Сардиніе.

18. Нов. 1815. буде заключенъ вторый паризскїй миръ. —

13. Апр. 1818. поравнанъ о ономе што е Русія навнаде потраживала. — 27. Сент. 1818. уговори буду учинѣни у Ахену збогъ тога, да се уклони обсада Француске.

1. Юлія 1841. учинѣни су лондонски уговори, по којима Француска буде опетъ примѣлна у сагласность европску.

4. Сент. 1846. Русія и Француска заключе уговоре о узаймности трговине и пловитбе.

18. Марта 1856. год. заключенъ е миръ између Француске, Аустріе, Енглеске, Прайске, Русіе, Сардиніе и Порте, коимъ миромъ разрѣшено е источно пытанѣ.

З А Ч И Н Ц И.

1. Различне птице различно и певаю.

2. Свакидашнїй радъ чини човека добримъ майсторомъ.

3. Лепа е жена опаснїя одъ ватре; ватра ожеже само изблиза, а лепа жена и изблиза и издалека.

4. Ко ме е врло добро, пакъ се бои да му ђаво божественной срећи непозавиди, тай нека се ожени, пакъ ће одма постати правый человекъ.

5. Ко свою жену біе, тай едногъ ђавола изъ нѣ истеруе, а десетъ умамлюе.

6. Добра воля може учинити много, али не може свегъ.

7. Какавъ е кои меанція, таке му Богъ и госте шалѣ.

8. Кадъ еданъ курякъ другога ждере, онда е гладъ у шуми.

М А Л И Н Е.

1. Никадъ петреба себе и свой радъ сувише ценити; ерѣ што е могао учинити еданъ человекъ, то може учинити и другїй, пакъ доста пута и болѣ.

2. Небрини се за туђе послове; ерѣ докъ само предъ своіомъ кућомъ сво ђубре пометешъ, млога ће се метла изкрзати.

3. Ко єдномъ ѣавола на своя кола пусти, мора га навекъ возати.

4. Нико нека се неузда у спољну срећу, ерѣ ништа непостоянїе нема одъ нѣ; само добримъ дѣлїма задовољено задовољство стално є на свету.

5. Њавола немора човекъ писати на дувару, онъ є свагда близу; зато се и увекъ треба сећати Бога и Христа, те овимъ ѣавола подаль одъ себе држати.

6. Ко Богу по вољи иде, тога на путу живота ѣгови анђели чуваю, да се на клизавици неспотакне.

ДОМАЊЕ И СТРАНЕ НОВОСТИ.

С Р Б И Я.

Подъ 30. Мартомъ тек. год. изишла є высочайша уредба, по којој Окружни Судови могу одако пупиларне новце узаямъ давати и на онака добра, на која може доћи интабулација топрвѣ на друго место, само ако та добра даю закону ємство како на пре интабулирану туђу, тако и на зактевану изъ пупиларне касе суму. Ово се показати мора новомъ преценомъ, и то за коју су узети сасвимъ други преценители.

Т У Р С К А.

Изъ Варне пишу обширнїе „Триестеръ цайтунгу“ о ономъ честопоменутомъ догађаю о убијству оне грчке девојке:

„У Тулчи є петнаестогодишња кћи христіанскогъ трговца Павла, кои є збогъ гостолубїа, кое є странцїма указывао, бьо врло почитованъ, по заповѣсти Селим-паше одъ турски војника на силу одведена. Ови разбойници обуку є у војничке хальине, и Селим-паша, почемъ є обезчестїо, оправѣ є у Ситзиковѣ, єдно село неколико сатїй далеко одъ Тулче. Текъ 8. Марта дознао є нашъ митрополитъ за ово злочинство. Онъ є одма отицао пашѣ и зактевао є да се девојка ослободи. Францускїй и енглескїй конзулъ придружили су се митрополиту, но при свымъ енергичнымъ и претећимъ протестаціама нису они ништа успѣли, шта више да бы паша свое злочинство притаити могао заповеди онъ, да се та девојка убиє, кое є доиста 8. Марта ноћу и учинѣно. 10. Марта обновили су конзули свое кораке и протестаціе; и тада имъ паша изда жертву, али као крваво мртво тѣло. Цела варошь была є узбуђена и огорчена, и юче є та девојка саранѣна съ највећимъ торжествомъ. Полковникъ Курро, францускїй мѣстный командантъ заєдно са своимъ офицїрима, г. Пелегрень, директоръ телеграфа са целымъ своимъ персоналомъ; конзули: енглескїй, францускїй, аустрїйскїй, грчкїй, шведскїй и т. д. присутствовали су на погребу; на гроблю читано є надгробно слово, кое є на францускїй єзыкъ преведено и странымъ конзулима достављено. Изслѣдованїе овогъ злочинства већ є започето; међутимъ разнео се гласъ, да є и отаць ове несрећне девојке убиєнъ.

— По доцнїемъ пакъ саобштенїю „триестеръ цайтунга“ осуђенъ є убилаць на 7. година дана на галиє, и сва она лица која су у насилномъ одводењу и убијству ове девојке участвовали, быће најстрожіе казнѣна.

Подобна насилїа и злочинства нису кодъ насъ никаква редкость. Пре неколико дана отео є єданъ Турчинъ єдну десетогодишню христіанску девојчицу на силу, и злоставляо є, да бы само прешла у турецку вѣру.

Но заузимаю митрополита и европски конзула изашло є за рукомъ, да ову ядницу избеже, и своимъ родителями поврате. —

У Самолї, 10 сатїй одавде одстоєћемъ селу, ушао є єданъ турскїй војникъ на свету Неделю у цркву, кадъ є свештеникъ службу божию служїо, и пытао єдногъ одъ околостоећи за обьталиште єдне у ѣавомъ гласу стоєће женскїнѣ. Но кадъ га є христіанинъ одбїо, онда є реченый војникъ приступїо олтару, и запалио є свою цигару на воштаницама, кое су предъ иконама светителя гореле. Но кадъ су га на то опоминяли, да престане одъ саблазни, онъ се развиче и пређе у изступленїа, и на тога христіани изтисну изъ цркве. Турска власть осудила є христіанина, кои се Турчину најпре противїо, на батїе и апсѣ, подъ изговоромъ, да є онъ Турчина ударїо, — и та є пресуда извршена на најнечовечнїи начинъ.

Р У С И Я.

Изъ Берлина пишу „Шлезисше цайтунгу“ подъ 4. Априла слѣдуюће: „Грофъ Крептовїиъ одпутовао є юче одавде у Петербургъ. Говори се, да є онъ нарочито збогъ тога одаванъ изъ Брисела у Петербургъ, да тамо участвує у предстоєћимъ савѣтованїама рускогъ кабинета о трговачкимъ уговорима, кое Русїа са другимъ државама заключити намѣрава. — Гласа се, да є истый грофъ Крептовїиъ опредѣленъ за будућегъ рускогъ посланика у Паризу, а грофъ Орловъ да є избранъ за посланика при неапольскомъ двору. У садашнїмъ околностима, кадъ одношенїа и питанїа италїанска толикїй позоръ на себе обраћаю, сматра се ово наименованїе Орлова као стваръ одъ приличне важности. — Гласъ кои се разнео, да ће неки членови рускогъ двора прускомъ двору посѣту учинити, своди се по досадашнїмъ явлїнїю на то, да ће Юнїа мѣс. тек. г. царъ Александръ заєдно са удовомъ царицомъ овамо доћи. Нѣг. вел. краль прускїй састаће се по свой прилици юшѣ пре са своимъ высокимъ гостима. На крунисанїе цара рускогъ, кое ће быти Юнїа мѣс. быће одъ стране Прайске послать принцъ Карль.

Петербургъ 27. Марта. У идущїй петакъ 30. Марта славиће у Москви стануюћи војници лайбгарде и гренадира свой стогодишнїй юбилеумъ (траїанъ). На ово торжество царъ є активной (дѣйствующою) и резервной войсци нове баряке поклонїо. Денасъ или сутра побиће и царъ у Москву да при реченой светковини буде и да войсци нове баряке лично преда. Да бы ово торжество юшѣ величественїе было, сви овде налазећи се војници гренадира и лайбгарде, а тако и на одпусту налазећи се, ићи ће у Москву. — Осимъ богослуженїа, кое се ради заключенїа мира у зимной палати држало, држа-

но е оно такође и у свима црквама наше престолне вароши.

ФРАНЦУСКА.

Паризь 2. Априла. Као извѣстно говори се, да ће маршалъ Ваињъ за неко време, збогъ велики напрезана за ове две године, неко време са званія ратногъ министерства одступити, а на његово мѣсто да ће доћи маршалъ Радонъ, кои е у Кабиліи у Африки врховный заповедникъ быо, а на овога место да ће у Кабиліи ићи маршалъ Боске, кога воиници тамошни врло радо имаю и неограничено любе; ерѣ се сећаю да е онъ своимъ великимъ духомъ едну трупу войске одъ очевидне опасности избавіо.

Паризь 5. Априла. „Монитеръ“ явля, да су конференціе своя засѣданія свршиле, и да е последня сѣдница была юче 4. ов. м. Али и после подписана уговора мира, пуномоћници ће се јошть неко време као што „Монитеръ“ вели занимати ради болѣгъ утврђеня мира. Промена ратификація быће до друге половине овога месеца, после чега ће се протоколи конференціја средствомъ новина јавности предати.

— Графъ Буолъ и Мантайфель, были су юче кодъ цара на аудіенци, ерѣ се спремаю за полазакъ.

— Као што „Универсъ“ явля, принць царскій крстиће се 9. Юнія.

Законодавно тѣло обнародоваће, као што се говори законъ, по коме може царь самъ безъ ичегъ са стране саветованя, удовицама велики и заслужены чиновника а тако исто ђенерала и други државны служителя пензію колику онъ самъ оће опредѣлявати, а законодавно тѣло, свагда ће у буџету (предрачуна расхода годишнѣгъ) опредѣлити едну суму на ту цѣль.

РЕФОРМЕ У ТУРСКОЙ.

Опегъ е одъ стране Порте учинѣнь важанъ коракъ. Обећаваня реформе одъ стране отоманскогъ правительства слѣдую узастопце едно другоме. Почемъ е Султанъ текъ пре краткогъ времена посредствомъ свога Хат-хумаюма оборіо толике стародавне предрасуде, обычае, и нрави свога великогъ царства, и почемъ е препорођенъ истога започео, дао е онъ данасъ своимъ саюзницима обећаня и уступленя одъ највеће важности.

Ослобођенъ христіанске рае, њиво изравнанъ са Мусломанима у грађанскомъ, политичномъ и войничкомъ смотреню, уведенъ мѣшовиты судова, пуштанъ христіанскогъ жительство у войничку службу и државна званія, на коя су досадъ искључительно право имали сами Турци, кои су се према не-мусломанцима као правовѣрни, безправногъ ђаура презирући освоители показивали, све ово речено ніе было довольно къ довршеню овогъ великогъ дѣла реформе, кое е Махмудъ II. започео а његовъ сынъ Абдуль Мецидъ позванъ да продужи.

Догодъ е начело постояло и одржавало се, кое е надъ свакимъ веру свою меняющимъ Мусломаномъ смртну казнь изрицало, была су сва опредѣленя Хат-хумаюма суетна и безуспѣшна. Западни дворови ово врло су ясно увидили и зато су они навальивали на Порту, да даде свима своимъ поданицима право меняти свою веру. Последнѣ вѣсти изъ Цариграда являю, да е Султанъ и у овомъ смотреню доброжелателномъ савету свои саюзни-

ка слѣдовао, и да е дотично портино заключенъ западнымъ посланствама у Цариграду обявіо.

Као годъ што е съ едне стране Хат-хумаюмомъ монополъ силе оборенъ, посредствомъ коега су II. миліона Христіяца у европской Турской были и грађански и политички безправни, за землю везани, изтязаніяма и угнѣтаваню османски паша изложени, кои су у име мусломанске манъине одъ 5.000.000 душа, несносно господарство упражнявали: исто е тако најновимъ решеніемъ Султана и Коранъ, овай основной законъ османскогъ царства преображенъ, и тиме западной образованости у религиозномъ погледу отворенъ широкій путь. Истина ове свечано обнародоване реформе постое текъ само на папиру, али велика и важна речъ већ е изречена. Европске силе, кое су Турску одъ осваятелны планова петробуржкогъ кабинета закловили, примиле су на себе и ту обвезаность, да посредствомъ посланика и конзула а у случаю нужде и посредствомъ флоте и войске свое удѣйствованъ овы реформа изнуде.

Да пакъ најновій Хатумаюмъ и онај пре неколико дана изишавши додатакъ неће остати мртво слово, о томе сведоче и друга отношеня.

Да неузmemo то у рачунъ, што су II миліона христіанске рае одсадъ позвани у грађанскій и политичный животъ, и да ће ово христіанско жительство, кое са мусломанцима баремъ на равномъ степену културе стои, а одъ овогъ е способніе за изображенъ, за кратко време најважнія званія државна заузети и збогъ обвезаности воене службе наскоро претежну масу османске войске сачинявати, то е само источный рать едну промену и превратъ у Турской причинію, превратъ кои се выше избрисати неможе. Европске войске донеле су нрави и обичай Запада на Истокъ, и своимъ появленіемъ, своимъ Османско царство избавившимъ боевима разширили су кругъ мусломанскогъ ограниченогъ сматраня и машленя. Вѣрозакона мржня попустила е, велика разлика између народности умалѣна е, и мусломанаць е искусіо већ да безъ помоћи ђаура обстати неможе.

Услѣдству ослобођеня и равноправности христіанске рае, и у слѣдству проглашене слободе савести, приближаваће се пређашњи господари и робови, кои су садъ и грађански и политички изравнати посредствомъ брачны отношеня и савеза, чиме ће се една смеса народностей произвести, коя ће при надваги христіанскогъ элемента, мало по мало Исламъ умекнати. Съ друге пакъ стране оставя бавленъ западне войске на турской земљи јошть сасвимъ друге трагове и клице. Истокъ до овогъ последнѣгъ рата ніе довольно ни познаванъ быо. Одлазакъ западне войске на обале принога мора отворіо е Европской радности и предузимателномъ духу отважны шпекуланта ново плодносно полѣ. Цариградъ е већ посредствомъ телеграфа везанъ са осталомъ Европомъ, стране даће испуњавая њгова пристаништа, предузимателни странци заузимаю већ гдигди најзгодніе точкие турскога царства. Европски шпекуланти отвараю руднике, европска дружства намераваю да Турску посредствомъ гвоздени путова са западомъ саюзе, и европско злато иде у Истоку већ одъ руке до руке. Матеріалне промене, кое е Турска последнѣ година искусила, пробудиле су на Боспору сасвимъ новый духъ,

кои е дальій емаць за остваренъ Султаномъ изречены реформа, него ма какви свечани уговори.

ПОЛИТИЧНЫЙ ПРЕГЛЕДЪ.

У Бечу 5. Априла. „Конституціоналъ“ обзнаюе приликомъ двадесетъ друге сѣднице пуномоћника едну ноту, коя е очевидно полузваничногъ порекла, и коя се сматрати може као потврђенъ своју последњи дана разнешены гласова.

Ова нота гласи овако :

„Будући ће миръ, кои е у Паризу 18. Марта подписанъ, текъ после ратификаціе одъ стране саюзны сила обвезателну силу добити, зато е сматрао конгресъ за нужно, да се пуномоћници неразиђу догодъ се званична извѣстность недобуе, да е уговоръ мира одъ своју сила ратифициранъ. Телеграфу се има благодарити, што су већъ сви пуномоћници у знанъ постављени, да су њиова правителства уговоръ ратифицирала.

Будући су пуномоћници првогъ реда у Паризу готово сви министри инострану дѣла, и збогъ тога врло хитаю да се свакиј на свое опредѣленъ поврати, зато е заключенъ сѣднице конгреса опредѣлено за 4 Априль. Грофъ Буолъ и баронъ Мантайфелъ одма ће сутра данъ изъ Париза отићи. Лордъ Кларендонъ одпутоваће у Петакъ у Лондонъ. Грофъ Орловъ и Али-паша остаће у Паризу до измѣне ратификація, коя ће 16. Априла слѣдовати.

У одсутству пуномоћника првогъ реда, немогу пуномоћници другогъ реда никакво пуноважеће заключенъ учинити, будући су пуномоћства овы последњи пуномоћствама оны првы подчинѣна. — Налози и упутствія пуномоћника сврпаваю се наравно при њиовомъ полазку изъ Париза; отудъ слѣдуе, да ће закона дѣйствована оне сѣднице, коя ће се садъ у среду држати. право заключенъ конгреса сачинявати. По свршеной измени ратификаціе намѣрава грофъ Орловъ одпутовати накратко време у Неаполь, да свога на Криму тешко ранѣнога сына посѣти, коегъ е изцѣленіе захтевало, да се бави подъ пріятнимъ и ведримъ небомъ неапольскимъ.“

Но са заключенъ конгреса нису јошъ далеко сва питаня рѣшена. Питаня о подунавскимъ княжествама быће као што е познато предана едной комисіи, коя ће доцнѣ у речена княжества отићи и коя ће тамо са помоћу заступника тамошнѣгъ жительствова, ова питаня конечно расправити. Но ова комисія нѣ јошъ наименована, а тешко е вѣровати, да ће ова комисія, кадъ већъ буде постављена, са своимъ пословима тако поитати.

Она телеграфска вѣсть, коју е пре неколико дана „Ле Норъ“ донео, да е аустрійска войска већъ почела излазити изъ подунавски княжества, была е врло похитала, еръ се показало, да ће аустрійска войска до конечно расправе преустройства подунавски княжества тамо остати, а ова т. е. расправа јошъ ће дуго времена захтевати.

Исто ће се тако две комисіе наименовати, за расправу границе у Бесарабији и руско-турске у Азији. Као

што се дакле види, проћи ће јошъ подоста времена, докъ се стипулаціе у Паризу подписаногъ мира испуне.

— До конца Мая месеца, очекуе се повратакъ Пьемонтске войске са Крима.

— Зна се већъ, да се туринско правителство изъ санитетски призрениа нашло побуђенимъ подићи станъ войске кодъ Спезіе. Краљ намѣрава, да исту войску неколико дана после њногъ долазка тамо посѣти и прегледа.

У Бечу 6. Априла. Италско питањъ јошъ единако занима иностране листове, и политично нагађанъ има башъ збогъ тога што о томъ питању нѣ ништа опредѣлительно познато, врло широко полъ. Да ово питањъ на конференціалнымъ сѣдницама нѣ было предметъ претресања, то признае садъ већъ и највећа часть листовъ. „Асамбле насіоналъ“ изражава се у смотреню Италије овако: „У Италији имало бы се доиста много уређивати, па и у папиной држави быле бы сасвимъ умѣстве неке реформе; но ове реформе мораю се оставити, да иѣ самъ папа произведе. Мы можемо доиста задовольни бити са упливомъ Француске на јужну Италију, али на сѣверу имало бы се јошъ много разправити. Енглеска е хтела у почетку овогъ века преко Неаполя у Италију продретти. Тада су морнари Нелсонови (Нелсонъ е био еданъ славный енглескій адмиралъ) неапольске републиканске бунтовнике вешали на катаркама свој лађа, садъ пакъ Енглеской узима сынове исты републиканаца подъ заштиту. Но највећий упливъ, кои Енглеска у Италији притяжава, има она своимъ одношеняма са сѣверномъ Италиомъ, то естъ са Сардиниомъ благодарити. Француска мора настоявати да се тај великій упливъ Енглеске умали. Средиземно море неће никадъ бити руско езеро, о томе се Европа већъ побринула, — Француско честолюбіе неће иѣи догледати, да га (т. е. средиземно море) учини францускимъ езеромъ, но Француска се мора изъ своју сила потрудити, да се ово море никадъ у енглесво езеро не претвори.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Дрезди 7. Априла. — „Дрезданскій Журналъ“ доноси еданъ чланакъ, у комъ се изъ поуздане руке увѣрава, да ће грофъ Неселроде Попечитель Инострану Дѣла у Русији, дати оставку и одступити одъ свогъ мѣста као Попечитель Инострану Дѣла, на кое ће мѣсто доћи бывший рускій посланикъ при бечкомъ двору; князь Горчаковъ, и да ће Неселроде задржати само мѣсто државнога Канцлера.

У Паризу 7. Априла. „Конституціоналъ“ явля: Грофъ Буолъ и баронъ Мантайфелъ одпутовали су јуче изъ Париза; грофъ Буолъ (кои већъ има великій крстъ почестне легіе) добыо е одъ цара Наполеона на даръ скупочено сребрно посуђе; а баронъ Мантайфелъ добыо е великій крстъ почестне легіе.

Течай новаца : Дукати, 4. фор. 42 кр. за банке.

Цванцигери : 103%.

Съ 27. броемъ наступила е друга овогодишня четвртъ пренумераціе на „Шумадинику“, и зато умолявамо ГГ. скупителѣ и поедине пренумеранте, кои досада платали нису, да намъ припадаюће новце првомъ приликомъ по делижансу пошлю. Найболѣ бы было, ради уштеђеня поштарине, кадъ бы сада уѣдно платили и за идућу четвртъ. Ко бы се сада желіо пренумерирати, може јоште за кои данъ бити служенъ подпунимъ броемъ листова. — У ове по Србији највећма распространѣне новине примаю се свакога рода огласи.

Учреднич

О Г Л А С И.

(3—3) По надлежномъ одобренію више власти, градиће се овде у Шабцу наступаюћегъ лета зданіе двобойно за Основна Училишта ове общине одъ тврдогъ матеріала. За грађењъ овога зданія држаће се 20. дана месеца Априла тек. год. на месту јавна лицитација; на којој ће се по положенимъ условіама, зидарскомъ майстору савъ зидарскій и тесачкій посао безъ матеріала, кои е предрачунатъ на 4939 ф. и 7: кр. и ономе уступити, кои се одъ ове цене најѣтиніи покаже; тишлеру или бравару пакъ, сви остали послови уѣдно, такође подъ најѣтиніомъ ценомъ одъ предрачунате суме у 4141 ф. и 2 кр. съ матеріаломъ предати. Зато се дакле сви майстори зидарски и тесачки, тишлерски и браварски, кои на овој грађевини по горереченомъ послове предузети желе, позиваю да у нареченый данъ на лицитацију дођу, и са ообомъ поредъ познате њіове способности и 10 одъ 100 процента кауціе, пре лицитације за сигурность положити се имаюће, или сигурно емство, понесу, када ће како планове и предрачунъ тако и остала условія ове грађевине тичућа се сазнати моћи; а међутимъ такова се и одъ садъ свакій данъ у канцеларіи Началничества Окр. Шабач. разматрати даю. —

№ 22. 15. Марта 1856. у Шабцу.

(3—3) Сходно послѣдовавшемъ рѣшенію Высокославногъ Попечительства Внутренњи Дѣла одъ 23. пр. мес. П. № 1230. има се сва она рана по 15 ока, која е у 1854. години сакупљена, а садъ одъ стране Народа овогъ Окр. добровольно на фондъ Удовица и сирочади Свештеника и Учителя свои, уступљена, средствомъ јавне лицитације на надлежнимъ местима држати се имаюће, продати. Па будући се одъ

ове сакупљене ране у овоме Шабачкомъ Окр. свега и то:

I. У срезу Посаво-Тамнавскомъ, пшенице 36.070. а ечма 18.035. ока;

II. У срезу Подцерскомъ пшенице 16.530. а ечма 8.265 ока и

III. У срезу Мачванскомъ пшенице 57.810. ечма 32.275 а кукуруза 10.110 ока налази; и будући сва рана ова при надлежнимъ общинама у амбареве смештена, све у чистомъ и добромъ станю постои; то е Началничество ово-окружно одредило да се рана и то:

а., У срезу Посаво-Тамнавск. наодећа се, на два места и то една половина означеногъ количества ране као изъ Тамнаве сакупљена, у селу Коцелѣви, 19. а друга половина ране као изъ Посавине прикупљена, кодъ црвене меане 21 Априла т. г. лицитандо прода.

б., У срезу Подцерскомъ да се цело означено количество тогъ ср. ране, у селу Варни 28. мѣс. Априла т. г. лицитандо прода; и

в., У срезу Мачванскомъ да се на два места и то една половина у селу Богатићу 2. а друга половина означеногъ количества тогъ среза ране, у селу Приявору 5. Мая т. г. лицитандо прода, све у присуствію надлежногъ срескогъ Началника.

Како о продаи именоване у Окр. Шабачкомъ наодеће се ране; тако и о данима задржати се имаюће лицитације одређенимъ, Началничество ово настоећимъ свакоме а нарочито трговцима съ раномъ шпекулираюћимъ ради знаня обявлюе съ тимъ обявљеніемъ, да ће проба ране изъ сваке общине на одређено место лицитације, ради нуждногъ лицитантима увиђеня, донешена бити; и да ће свакій овај лицитантъ, кои бы кое количество ране као највећу цену при лицитацији давши, купію, таково одма

преко уредногъ кантара примити; потомъ готовимъ новцемъ исплатити; па затимъ изъ общински амбарева дѣћи и изнети имати.

Изъ канцеларіе Началничества Округија Шабаткогъ.

№ 1762. 31. Марта 1866. у Шабцу.

У простору монастыра Витовнице садржаваюћегъ 5—6 сатій, има се лицитандо дати подъ закупъ попаша, шума, ливада и вода на одну годину. Лицитација ће се држати на светлый Петакъ, 20. Априла т. год. у селу Сви. ни, Млавскогъ Среза.

Стецишта се отвараю:

1. При Суду вар. Београда надъ целимъ иманіемъ поч. Петра Топал-Настіа, 4. Мая.

2. При Суду Окр. Шабач. надъ масомъ поч. браће Стелана и Петра Павловића изъ Богатића, 21. Априла.

3. При Суду Окр. Чачанскогъ а) надъ целимъ иманіемъ пок. Радосава Милошевића изъ Карановца,

б) пок. Сретена Марковића з Скорупана, изъ Чачка,

в) пок. Станоя Павловића изъ Лознице, и пок. Якова Брдића изъ Лознице, — све до 30. Априла.

2. При Суду Окр. Крушевачк. а) надъ масомъ поч. Петра Симоновића изъ Врњаци и његовогъ сина Милована, 28. Априла.

б) надъ масомъ поч. Дим. Лазовића изъ Новака, и њгове вѣри Петрије, 30. Априла.

При Суду Окр. Ужичкогъ надъ целимъ иманіемъ пок. Јована Ивановића — Телетине — свинарскогъ трговца изъ Пожеге, до 25. Априла.

Продавање се на Лицитаціи:

У Београду, 1, 2. и 3. Мая, заедничка меана поч. Мате Стойковића и Мите Здравковића.

„Србске Новине“

наново излазе јошть одъ св. Саве, и то свакій дань, осимъ неделъ и празника.

Цена ѿмъ е за Србию за годину 10 фр., за 3 четврти године 7 фр. 30. кр., за по године 5 фр., за 1 четвртъ 2 фр. 30 кр. ср., а за 1 месецъ дана 2 цванц. и по'. Толика ѿмъ е иста цена и за Турску, кадъ ѿ носи србска пошта. Тако е и за Аустрию; но аустрійскій г. предплатникъ доплаћуе надлежной пошти на годину 15 фр. 10 кр. поштарине, и пренумерира се кодъ познаты 5 управительства' пошта'.

Плаћа се напредъ.

Ко скупи 10 предплатника, добива новине, а неплаћа.

Писма неплаћена примаю се само одъ дописника, а свакій може быти дописникъ.

Учредничество „Србски Новина“

НАВЛЕ РАДОСАВЛЈВИЊЪ,

МУШКІЙ КРОЈЧЪ ИЗЪ БЕЧА,
добыю е управо сада знаменито количество

СВАКОГА РОДА
ВРЛО ЛЪПЫ и ФИНИ МУШКИ
ХАЛЬИНА,

па се препоручуе овдашньої почитамой публици, обећавајући са 20 на сто ефтинію цѣну него што се обично одъ хальине добываю.

Тако исто има и дечиѿ одъ найманыи до найвећи хальина

Обытава у кући г. Милоша Кара-Стойновића, преко пута г. браће Петроновића. (2—3)

ДЕВОЙЧИЦА

како треба да се изобрази
ПРЕВОДЪ СЪ НЕМАЧКОГЪ.

Ова ће се књига печатати; быће 15. табака велика и коштуе 30 кр. ср. или 6 гроша чар. Пренумерација трае до конца Априла месеца ове године. Имена предписника нека се пошлю или у Дубровникъ на издателя съ не-франкиранимъ писмомъ, или на Г. Валожића књигопродавца у Београдъ.

У Дубровнику 28. Фебр. 1856.

Георгіе Николавићъ
Протопресвитеръ.

(3—3)

Књижара В. Валожића има на продаю: Грбови србски земалъ и династія. 4. гр. Machats französische Grammatik 24. гр. Damen-Conversations-Lexicon у прв. кожу везанъ и са златомъ изшар. 6 частій лѣпо повезаны 96. гр. Ollendorf französische Grammatik са ключомъ 31 гр. Протоколи одъ финне артие лѣпо шпартани. (2—3)

ЈКОВЪ ЮВЕЛИРЪ ИЗЪ БЕЧА.

Донео е овы дана лепы фины стварій, златны, діамантеки и бриліантеки; а исто тако и различны сребрны стварій како за цркве тако и за домаћу потребу, као што су: крстови, кадјонице, кандила, чираци, вашике и т. п. Овъ се налази у Земуну у гостионици кодъ П е м з л а, гди га свакій, кои бы што изволю купити, у свако доба може наћи.

Књижара В. Валожића у Београду има на продаю: Срб. Лѣтопись за год. 1855 I. и II. часть 16 гр. Првена хальина изъ Чайковскогъ преводъ, 4 гр. Le comte de Montchristo 24 свеске са 500 фигура 150. гр. Србскій куваръ 12. гр.

(3—3) Књижара В. Валожића има на продаю: Reformen in der Türkei 20 гроша. Kants, Kritik der reinen Vernunft 72 гр. Bok, das Buch vom kranken Menschen 24 гр. Unger, System des österr. allgem. Privatrechts I. 63 гр. Zachariae, die deutschen Verfassungsgesetze der Gegenwart I. 28 гроша.

У кући господ. Попечителя Стефана Марковића има за издаванъ подъ кирію дућанъ съ едномъ собомъ; ко бы имао волю узети га, нека се изволи пріавити реченомъ господину.

Обявлюемо читателыма да ће

г. КОРН. СТАНКОВИЊЪ

У СРЕДУ 18 АПРИЛА

у зданію кодъ „србске круне“ концертъ давати.

(3—3) Еданъ плацъ сниже баште г. Матриполита, кои е са 200 комада разногъ и найодабраниегъ воћа засађенъ, на коме една кућа одъ слабогъ матеріала и една чесма съ врло якомъ водомъ постои; кой е Октобра месеца г. Платонъ Симоновићъ быв. Инспекторъ школа купіо; но збогъ политичны обстоятелства ніе куповину ову удѣйствовати могао, продае се наново изъ слободне руке; кои бы желіо истый купити нека се до 20. Априла погодбе ради изволи обратити

Милошу Стояновићу
Сапувић.

У великомъ зданію кн. Михаила, кодъ „Елена“, на найвишемъ спрату, управо надъ еленомъ, има за издаванъ подъ кирію о Ђурђеву-дну, три собе са куйномъ и шпайзомъ. Ко има волю узети, нека се погодбе ради пріави

Антонию Радивоевићу
надирателю до бара.